

DINGSdag, DEN

5^{den} MEI.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 2 Mei 1840.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

- 1o Aan het Slavenkind *Georgina*; toebehoord hebbende aan G. F. LANGE.
- 2o Aan den Slaaf *Doris*; toebehoord hebbende aan C. A. ROMAN.
- 3o Aan de Slavin *Jacoba* en haren Zoon *Josij*; welker toebehoord hebbende aan wijlen DAVID LOBO, en laatstelijk gestaan hebbende onder Straatvoegdij van F. WOLFF.
- 4o Aan den Slaaf *Daniel*; toebehoord hebbende aan den uitlandigen G. C. HAMPE.
- 5o Aan den Slaaf *Primo*; toebehoord hebbende aan HENRIETTE VAN BEUDEKER; — en dat gemelte gemannitteerden voortaan zullen heeten:
- 1o. GEORGINA SOPHIA SOPRAAN.
- 2o. THEODORUS GILLIDUS DEERIAN.
- 3o. JOHANNA JACOBA WOLFF.
- JOSEPH WOLFF.
- 4o. DANIEL PIETER RIET.
- 5o. JOHANNES TOEPET.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 2 Mei 1840.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, te verleenen aan de navolgende Slaven, als:

- 1o. THOMAS GREEN, voor de Slavin *Bébé*; hem in eigendom toebehoorende.
- 2o. J. L. STIRNER, voor de Slavin *Johanna*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, die vermeenen mogten eenige redenon te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd, van drie weken na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aantekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 2 Mei 1840.

Namens den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West Indiëse Bezittingen, wordt by deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van acht Centen moet wegen 5 Oncen en $\frac{1}{2}$ Lood.

En dat van vier Centen, 2 Oncen en $\frac{1}{2}$ Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Mengelingen.

Aan den Heer Redacteur
der DINGS- en VRIJDAGSCHE
COURANTEN.

MUNNEER!

Sedert eenige dagen het onderwerp der gesprekken in de meeste bijeenkomsten, zich alleen bepalende, tot de laatste Tooneel-Vertooning van THALIA's Leden, namelijk *CÉLINA OF HET RIND DES GEHEIMS*, hetwelk zoo door de prachtige Costumen, als schitterende Decoratiën, en de onvermoeide pogingen, door de Heeren Leden tot deszelfs uitvoering aan den dag gelegd, de algemeene toelichting, en goedkeuring der aanschouwers heeft mogen wegdragen. Smart het ons echter van velen onzer Stad- en Landgenooten de hatazigheid hunner leedwezen te moeten vernemen, dat uit gebrek aan Zithaatsen, zij van de bijwoning dezer Vertooning zijn verstoken geweest, daarbij den wensch uitende, dat het hun ten hoogste aangenaam zouden zijn, wanneer deze Vertooning, buiten het Abonnement, nog eens kon gegeven worden, ten einde hen alzoo in de gelegenheid te stellen, om ook eenen aangenaamen avond door te brengen.

Het bovenaangehaalde, het verlangen van het grootste gedeelte, onzer niet geabonneerde Stadgenooten zijnde, verzoeken wij UEd. dezen brief, een plaatsje in uw gezacht dagblad, en wel in het Mengelwerk, goedgunstig te willen inruimen, en alzoo doende, hun tolk te willen zijn, bij het bestuur van THALIA, hetwelk zij bij dezen ook dringend verzoeken, aan hunnen wensch, het verlangde gevolg wel te willen geven.

Hierdoor zal UEd. ten hoogste verplichten,
UEd. D. V. Dienaren,

Ruyp van Raarten

HET AARDGEEST-DAL.

(VERVOLG VAN No. 32.)

Het geluk begunstigde hem meer dan hij had durven hopen, want dagenoeg veertig schreden van hem af sprong een ree over het gras; een snellen schuwen blik uit zijne donkere oogen op den onwelkomen indringer werpende, ijde

hij voorwaarts en bereikte na vele vergeefsche pogingen tusschen de bladeren en twijgen, die op sommige plaatsen eenen ondoordringbaren grenspaal vormen; hier wilde het doordringen, maar het schot van Ruyp trof hem, en reutelend stortte het dier ter aarde. Nadat hij zich alzoo met versch en gezond voedsel voorzien had, een duchtig maal genuttigd, deels uit zijne flesch, deels uit een kleine beek een frisschen drook genomen had, hield hij zich met het opsporen van een veilig en geschikt nachtleger onledig. Nadat hij met zijn bijeen genoegzaam getal sterke takken van de omstaande boomen had afgehouden, lag hij ze in eenen kleinen kring rond om zich heen op den grond, kulde zich diep in zijnen mantel en gaf zich met de hand aan zijne voeten, de wapens aan zijne zijde, van eenen rustigen slaap over. Zonder door eenigen harigen woudebewoner gestoord te zijn, sloep hij tot diep in den morgen voort en ontwaakte niet eer, dan toen de zon reeds hoog aan den hemel stond. Half bedremmeld, zoo veel tijds verloren te hebben, sprong hij schielijk op, nam eenige verfrisschingen uit zijn zak en at die al voortgaande op. Andermaal veranderde de aanblik van het voor zich liggende land. Alles scheen een wilde, treurige woestijn. Een onaangenaam en overweldigend gevoel van geheel verlatenheid, overviel hem en steeg langzamerhand tot een soort van schrik op. Hoewel de eenige mensch in deze wijle ledigte, zag hij toch telkenmale sluipsgewijze over zijn schouder om; evenwel schreed hij stoutmoedig voort, rigtte zich daarbij naar den loop der zon, doch was niet te min half in twijfel of hij niet verdwaald was, aangezien hij meer en meer verwachtte dat het land zich openen en sporen van menschelijk bedrijf moest opleveren. Vergcefs, — niets dan bosschen en rotsen. benevens diep liggende dalen in onafmetelijke reijen, ontwaarde hij. Bijna was Ruyp op het punt van stilte staan; in het begin was hij ten aanzien des wegs in twijfel, eindelijk was hij volstrekt verdwaald. In dezen toestand van besluiteloosheid zette hij zich neder, terwijl de nacht begon aantebrekken. Om zijne pijnlijke verlegenheid nog te verzwaren, brak een geweldig onweder los en spoedig was de woestijn in volslagen oproer. Hij bergde zich zoo goed hij konde toefde tot het onweder wat bedaard was hing toen zijnen doornatten mantel om en ging weder een weinig voorwaarts, maar het ontmoedigend bewustzijn, dat hij niet wist, in welke rigting hij ging, stremde op nieuw zijne schreden en peinzende stond hij andermaal stil.

In deze oogenblikken viel hem een verwijderde lichtstraal in het oog; hij begaf zich nu vooruit, bemerkte echter dat de bodem hooger liep en het bosch gedurig donkerder werd. Had Ruyp aan Feeën en Kabouteren geloofd, zoo was dit oord uitnemend geschikt; zijnen wederstrevenden zin nopens alle soort van vertellingen en overleveringen dienaangaande, in het geheugen te roepen, maar hij had zich nooit met twistredenen over denzelfver bestaan of niet bestaan ingelaten en geloofde aan niets dan hetgeen hij grijpen of vangen kon. Van waar het licht kwam, vermogt hij niet te ontdekken; het was een roode nevelachtige schemering, die over de naaste voorwerpen verspreid lag, doch al het overige nogthans in het duister liet. Ruyp had gaarne geroepen, doch de stem scheen hem

In de heet te steken: een onbeschrijfelijk gevoel van angst overviel hem, zijne knieën knikten en onwillekeurig bleef hij stilstaan.

Menigwerf scheen het hem toe als klonk een zwakke toon van gelach in zijne ooren. Dat gelach was zekerlijk vrij vreemd in een oord als dit, en bevestigde zijn vermoeden, dat ergens in de nabijheid zich een menschelijk wezen moest ophouden. Na eenen moeitevollen arbeid bereikte hij eindelijk den hoogsten rand der bergketen, doch wie maakt zijn schrik en zijne verbazing over het tooneel dat zich beneden in het dal aan zijne oogen vertoonde!

Een groot vuur van op elkander gestapelde twijgen en takken brandde in het midden van een breed *amphitheater*, welks gerande rotsmuren tot eene vreeselijke hoogte zich verhieven; hier en daar openden zich enge rotspaden, hoogstens begaasbaar voor dieren van eenen vasten tred. Daarover welken bladpyramiden, boomen bogen zich in eene horizontale rigting binnenwaarts en bedekten de door de maan verlichte wolken; groote rotsbrokken dreigden elk oogenblik naar beneden te zinken storten en rondom den ingang kronkelden zich festoenen van klim-op. Over dit alles lag een duisteren gloed, die blaas en twijgen donkerrood verwe en flauw den hemel dergelijks. Rondom het vuur stonden wonderlijke misselijke gedaanten, dwergachtig en afschuwelijk gevormd, het ligchaam met haar bedekt, wanstatig en dierlijk in alle bewegingen aan de onvlechte handen zig men laxe blaasden; de grootste, plompste hoofden, de lage plate voorhoofden, de aspvormige ooren waren met sterk zwart haar bedekt, dat tot aan de voeten afhing; de diervormige muilen waren met gele slagtaanden gewapend en met listelinge baarden bezet, de huid van het gelaat verweerd en rimpelig. Nu en dan braken hunne lippen in een wanklappend gelach uit, waarvan de bosschen op verren afstand weergalenden. Een zeekalf dat zij verslonden, lag verscheurd en bloedend voor hen. Maar Kuyp had nauwelijks tijd al die bijzonderheden nauwkeurig te gade slaan; zijne eerste, schrikkelijke gedachte was, dat hij eene bijeenkomst van duivelen zag, die met satanische vreugde aan het ligchaam van dezen of genen ongelukkigen sterveling knaagden. Kuyp bezit den gewoonlijken moed van een mensch en had niets gevreesd, wat hem in eene menschelijke gedaante mogt zijn tegen getreden, maar dezen aanblik overweldigde hem geheel en al. Hij lag daar met gapenden mond, als betooverd, terwijl gedurig nieuwe aankomelingen in het dal nederstegen, tot dat de geheele ruimte met de vreemdste, afschuwelijke wezens was opgevuld; ook elke vooruitspringende rots, elke boom was bezet en het vuur begon al heller en wilder te gloeien. Het gansche tooneel scheen voor Kuyp's verwarde zinnen een afbeeldsel van de hel, zoo niet de hel zalve. Onder gebrul en getier, geschrei en gelach en nog wilder potsenscheen hem het dal als levend geworden toe; nog altoos klonk het geroep: »zij komen! zij komen!» tot de ruimte zoo dicht bevolkt was, dat zij niet meer nevens elkander maar zich op elkander plaatsden. Kuyp raakte nu geheel in verwarring; hij lag van alle kracht, om zich te roeren, beroofd op de rotspunt; vlammen beschenen zijn gelaat en hoopen *démons*, schreeuwende en over elkaar heenstortende, klommen de rots-helling beneden hem op en al hooger naar boven. Afgrijzen doortrilde zijn gebeente en gelijk vertwijfelende menschen in de verwarring hunner zinnen daarheen gebracht worden, dat zij zich van de grootste hoogte in den afgrond nederstortten, zoo waggelde hij ook heen en weder; met ieder oogenblik verloor hij al meer het bewustzijn, tot hij eindelijk geheel verbijsterd met een schreeuw van ontzetting van de rotspunt naar beneden tuimelde. Zoodra men hem boven op de rots waggelen en eindelijk naar beneden zag vallen, waren terstond duizend armen gereed hem te ontvangen en er verkief zich een vreugdekreet die het laatste grientje bewustzijn uit de ziel van onzen reiziger verdreef, die nu bewusteloos daar nederlag, tot hij — uit eenen droom ontwaakte en bevond dat de zon reeds hoog aan den hemel stond.

(Vervolg en slot hierna.)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 28sten April, het Schip *Mercurius*, Kapt. A. P. Havinga, van Amsterdam; hebbende 26 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 29sten April, het Schip *Heppens*, Kapt. G. D. Swart, naar Amsterdam, lading: 283 vaten Suiker, 87 balen schoone Katoen, 6 heele, 5 halve- en 2 kwart pijpen Madera Wijn. — Passagiers: de Heer J. A. Reelfs en Echtgenoot.

IN HELVOETSLUIS GEARRIVEERD:

Den 24sten Maart jl., *Anthony*, E. H. Mugge Van hier

Advertentiën.

(17265) De Exploiteur bij het Gerechtshof te *Suriname*, belast met de vervolging der nalatige Belastingsschuldigen, zal op Vrijdag den 8sten Mei 1840, des voormiddags om negen ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Gerechtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Kipsteenenstraat*, La. A. No. 259; aankomende *Jb. NAHAR* (nu Boedel).

Paramaribo, den 4 Mei 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

(17268) De Exploiteur bij het Gerechtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 8sten Mei 1840, des voormiddags om negen uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Gerechtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De helfte in het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Heerenstraat*, bekend onder Oude Wijk La. B. No. 90 en Nieuwe Wijk La. A. No. 78; aankomende *JOHN SMITH*, als mede Erfgenaam van den Boedel wijle *CONSTANTIA* van *BELLONA* van *SCHELLING*.

Paramaribo, den 4 Mei 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

(17219) Heden overleed aan de gevolgen der longtering in den ouderdom van 39 jaren en 1 maand, na een gelukkige Echtverbintenis van ruim 15 jaren, mijn dierbare Echtgenoot *NICOLAAS WESSELHUIS*, zijn einde was zacht en zoo ik vertrouw zalig, ligt zal men beseffen, hoe dit onherstelbaar verlies mij en mijne drie Kinderen die nog te jong zijn, dit te kunnen gevoelen getroffen heeft.

Stekkende deze ter algemeene kennisgeving, en van de deelneming zijner Vrienden en Bekenden te wel overtuigd zijnde, verzoeken van rouwbeklag verschoond te blijven.

Plantadje ANNAZORG, 30 April 1840.

Wed. *WESSELHUIS*,
Geb. *HOOGBRUIJN*.

(17262) De bij vorige Couranten geannonceerde verkoop, van het *HUIS* en *ERF*, aan de *Waterkant*, bekend sub La. A. No. 221, O. W. B. No. 135, zal alsnu plaats vinden op Vrijdag den 15den Mei e. k., ten huize van den Vendumeester *M. A. KEIJSER*, des nademiddags ten 4 ure.

Paramaribo, den 4 Mei 1840.

THOS. B. PARRY,
privé en qq.

Steenen, Kalk en Cement;
te bekomen bij

(17218) *LEIJSNER & SCHEFFER*.

G. J. LUGARD & Co.

hebben per de laatst gearriveerde Schepen ontvangen en bieden te Koop, aan:

HAMMEN, *BOTER*, zoetemelksche- en komijne *KAZEN*; *AARDAPPELEN*, kwart tonnen *ROOK*- en *PEKELSPEK* en *ZOUTVLEESCH*; *Saucijsjes*; *Rolpens*; *Bil*- en *Paterstukken*; *Patent Olie*; *Azijn* in oshoofden; *Haarlemmer Gingham*; *THEESERVIESEN* en *PRONKKOPJES*; *Schoenen* en *Laarzen*; *TABAK* in balen en per *8*; *Speelkaarten*; *Omberdoozen*; *SARDINES à L'HUILE* en meer andere *GOEDEREN*.
(17263)

L. D. J. van Bommel

heet ontvangen per de *Mercurius*, Kapt. A. P. HAVINGA:

Boter, zoetemelksche-, komijne-, edamer- en zwitsersche *Kazen*. *Aardappelen*, *Zoutvleesch*, *Pekel*- en *Rookspek* in heele, halve en kwart tonnen, *Hammen*, *Saucijs* de *Bologne*, *Saucijsjes*, *Worst*, *Rolpens*, *Karbonade* en *Pekeltongen* in vaatjes, halve- en kwart ankers *Zuur*, *Roode*- en *Bloemkool*, *Komkommers*, enz.

BANKET, *BITTERKOEKJES*, *THEERANDJES* en diverse *KOEKEN* in trommels, *SUIKERWERK* in fleschjes, *GRLEIJEN* en *CONFITUREN* in potten, *Morellen* op *Brandewijn*, *Montarde* de *Maille*, gedroogde *Tuinboontjes* in stoopen, *Pruimedanten*, *Augurkjes* en *Olijven* in dito.

Wit- en *bruin Bier* in oshoofden, *Pape Clement 1832*, *Chateau d'Hautbrion* in kisten van vijftig flesschen, *Mouton d'Armailhac*, *Pommies Agassac*, *Villeneuve Gaudemerle* en *Muscaat Wijn* in kistjes van twaalf flesschen, *Hochheimer Soupræsentz*, *Rudesheimer* en diverse *RUIJNWIJNEN* ad idem, *Fransche Brandewijn*, *Jenever* in enkele en dubbelde kelders, *Seltserwater*, *EAU DE COLOGNE*.

CHRISTALLE. *Palissander*- en *Mahonijhonten* *Liken*-kelders, *Theekistjes*, *cristallen Botervlootjes*, *Olie* en *Azijnstellen*, *Dejeunes*, *Bouillon Keppen*, *Porte Likeurs Medicis*, *Muur*- en *Ganglantaarns*, diverse andere soorten *CRISTAL*- en *GLASWERK*, *Glazenruiten* in alle grootens.

Damast- en *linnen Servetgoed*, *fijn Hollandsch* $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ en $\frac{3}{4}$ *Vlassen* en *Osnabrug* *Linnen*, *ruw* en *wit Zeildoek*, *Katoen*-*Zakendoek*, *Mans*- en *Jongens Laarsen*. *HAYER* in drie zaks vaten, *BREEUWERK*.
(17216)

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het Nederlandsch Schip *Anna en Susanna*, Kapt. J. D. Bos. — Adres bij J. G. Fonseca FZ.

Het gekoperd Schooner Kofschip *Henriette*, Kapt. J. C. Willems. — Adres bij Gebroeders Reelfs. — Sluit 20 Mei.

Het Nederlandsch Kofschip *Concordia*, Kapt. B. J. Wijgers. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip *Noord Holland*, Kapt. Harmen Klaas Ruijl. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Mercurius*, Kapt. A. P. Havinga. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Schooner Brikschip *Amphitrite*, Kapt. F. H. Popken. — Adres bij Leijnsner en Scheffer.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Eensgezindheid*, Kapt. C. Meijer. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.